

[Marie Antoinette von Lowzow.]

der bør tages op til drøftelse i det udvalg, jeg går ud fra bliver nedsat til lovforslagets behandling, og kan tilsige mit partis medvirken til en grundig udvalgsbehandling.

Else-Merete Ross: Transportforskningsudvalgets undersøgelser viser, at man ikke uden videre generelt kan sige, at hastighedsbegrænsning er et middel, der vil nedsætte ulykkestallene betydeligt. En vis effekt har vist sig på 2 vejtyper, nemlig de 2-sporede hovedveje uden tæt bebyggelse og amtsvejene. Tidsmæssigt synes effekten specielt begrænset til sommerens perioder med fartbegrænsning.

Om de 3 helligdagsperioder om foråret siges det, at der kun kan være tale om virkninger af meget behersket størrelsesorden. Selv om undersøgelseresultaterne nu giver et bedre bedømmelsesgrundlag end sidste år, må jeg give ministeren ret i, at de ikke giver tilstrækkeligt grundlag for den nærmere vurdering af de periodiske hastighedsbegrænsningers virkemåde, som er ønskelig med henblik på fastsættelse af disse hastighedsgrænsers område og tidsmæssige placering.

Jeg synes derfor, det kan være rimeligt at tage endnu et år med forsøgsordninger og få materialet fra 1963 bearbejdet sammen med det foreliggende materiale, som yderligere bearbejdes, så det bliver muligt at drage så sikre slutninger som overhovedet muligt.

For den rette vurdering er det ligeledes af betydning, at justitsministeriet nu også vil fremme en undersøgelse af, om hastighedsbegrænsning har bidraget til, at færdselsuheldene er blevet mindre alvorlige, så antallet af dræbte og alvorligt kvæstede er blevet reduceret.

I modsætning til de foregående år vil den højtærede minister i de kommende forsøgsperioder med fartbegrænsning fritage motorvejene. Det tror jeg er en god idé. Det ville være forståeligt på grundlag af de hidtidige undersøgelsesresultater at nøjes med hastighedsbegrænsning på de vejtyper, hvor effekten hidtil har vist sig. Personlig ville jeg være meget betænkelig ved at nøjes med fartbegrænsning på enkelte vejtyper. Jeg tror, det ville give anledning til mange misforståelser, fordi folk for ofte ikke ville være tilstrækkelig klar over, om de kørte på en vejtype, hvor der var fartbegrænsning, eller ej.

Angående de perioder, hvori hastighedsbegrænsning skal finde sted i det kommende år, ville jeg, da ministeren jo ikke selv lægger sig fast på helt bestemte tidspunkter, overlade til transportforskningsudvalget at vælge de perioder, som kan give det bedste materiale til at belyse hastighedsbegrænsningens effekt eller mangel på effekt, ikke mindst som supplement til det materiale, der allerede foreligger.

I transportforskningsudvalgets redegørelse for forsøgene i 1961 står der på side 3, at trafikken i begrænsningsperioderne har været påvirket af mange andre faktorer end fartgrænserne. Blandt disse nævnes betydelig propagandavirksomhed og intensivering af politikontrollen. Undersøgelserne måtte omfatte den totale effekt af de 3 nævnte faktorer; det var umuligt at skille fartbegrænsningens virkning ud alene.

Også i redegørelsen for 1962 taler transportforskningsudvalget om den samlede effekt af flere påvirkninger: fartbegrænsning, politi og propaganda. Udvalget mener ikke, man kan undersøge propagandaens effekt for sig. Men udvalget afviser ikke, at hastighedsbegrænsning og færdselskontrol har mulighed for at undersøges uafhængig af hinanden. Jeg kan ikke komme udenom, at der burde etableres en forsøgsperiode uden fartbegrænsning, men naturligvis med politi og propaganda.

I folketingsudvalgets betænkning af 4. april 1962 står der, at ministeren har erklæret at ville overveje forsøg uden hastighedsbegrænsning. Men jeg erindrer også, at ministeren senere har kaldt sådanne forsøg „makabre“, selv om de har været etableret i andre lande. Jeg vil gerne vide, om ministeren i den forløbne tid har skiftet mening med hensyn til det makabre og med de erfaringer in mente, der nu er gjort, kunne tænke sig et sådant forsøg gennemført. Det kunne jo tænkes, at ministerens tro på hastighedsbegrænsningens større effekt end de to andre faktorer blev bekræftet gennem et sådant forsøg. Forsøget ville i så fald styrke ministerens stilling og svække argumentationen hos os andre.

I redegørelsen for forsøgene i 1961 beklagede transportforskningsudvalget, at der ikke forelå tilstrækkeligt detaljerede oplysninger for begrænsningsperioderne om trafikmængderne, trafikdens sammensætning,